

Rer. Brunsvic. p. 493. et 497. fummus D. *Mauritii* cultor fuisse dicitur, et a. 1026. in *Monte Specioso* ad *Hildesiam* Templum et Coenobium in ejusdem honorem condidit verisimiliter Martyris Reliquiis ditatum, probabilior evadit conjectura, *Codicem* ad illum S. *Mauritii Montem* referendum esse. Statuat Lector. Finem ei imponit Officium pro Defunctis.

XXXIII.

¹²⁹ Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 204. f. rudi scriptura exhibet *Psalterium Davidicum* cum *notis* interlinearibus et marginalibus. Praefatio incipit: *Circa materiam huius operis antequam ad materiam textus procedatur considerandum est de tribus Primo de titulo huius libri 2° de causis eius 3° de ipsius libri divisione &c.* Notulas suas ex *Glossa ordinaria* et *Nicolao de Lyra* potissimum decerpfit ignotus Autor, quae in *Pf. I.* sic inchoant: *Iste est primus psalmus totius libri qui nullum habet titulum &c.* Psalmis itidem adjunxit reliqua Bibliorum *Cantica*, *Hymnum Ambrosii*, *Symbo-*

lum dictum *Athanasii*, *Orationem dominicam*, *Salutationem angelicam*, et *Symbolum Apostolorum*.

XXXIV. VII. F. 27

Codex membraneus lat. Sec. 455 XV. Folior. 124. 4. caractere missali eleganter exaratus rubricis variis et Literis initialibus per intervalla auro coloribusque picturatis conspicuus, est *Psalterium Davidicum*, adjunctis, ut solet, *Canticis Biblicis*, *Hymno Ambrosiano*, *Oratione Dominica*, *Symbolo Apostolorum* et *Athanasiano* vulgo dicto, inter quae *Symbola* interceptum est *Canticum Mariae* et *Simeonis*.

XXXV. VII. F. 28

Codex membraneus lat. Sec. 456 XV. Folior. 150. 4. caractere missali pereleganter scriptus, rubricis variis, et Literis initialibus per intervalla coloribus auroque fulgidus, est *Psalterium Davidicum*, quod excipiunt *Cantica Biblica* interjecto *Hymno Ambrosiano*, et accedente *Symbolo* dicto *Athanasiano*, ad cuius calcem haec minio et atramento alternant:

Et sic est finis laudetur omnium finis

Detur pro pennis scribenti vita perennis

Sunt tria vere que me faciunt sepe dolere

Primum restat durum quia scio me moriturum

Secundum timeo quia nescio ubi uel quando

Tercium deslebo quia nescio ubi manebo.

Frontispicium gentilitia duo Scuta exhibet, e quibus Possessorem

eruo. *Austriacum* dextram occupat, finistram *Leo Scoticus*. *Psalterium*

terium itaque κτημα fuit *Sigismundi* Archiducis lineae *Tyrolensis* ultimi, qui a. 1448. *Eleonoram* *Jacobi* I. *Scotiae* Regis Filiam uxorem duxit, a. 1480. defunctam, unde et tempus innotescit, intra quod exscriptum fuit. *Sigismundum* hunc cum uxoribus suis earumque Scutis gentilitiis videre est P. I. T. III. *Monum. Austr. Tab. M.* seu XII.

XXXVI. VIII. 27.

288 Codex membraneus lat. theoticus Sec. XI. Folior. nunc 235. f. per duas columnas eleganter exaratus, rubricisque distinctus complectitur I. *Translationem Psalterii Teutonicam* a *Psalmo* I. ad L. et interjectis quibusdam aliis, a *Psalmo* CI. usque ad finem, ita, ut, quod maxime dolendum, *Psalmi* L. e medio desint. *Lambecius* ὁ πρῶτος *Translationem* hanc L. II. p. 757. fuisse persecutus non dubitavit eam *Otfrido* Monacho *Wizanburgensi* adscribere, sed *Bern. Franckius* S. *Galli* Coenobita et Bibliothecarius in *Dissert.* praefixa ejus editioni T. I. *Thes. Antiquit. Teut. Schilter.* solidis nixus rationibus eam retulit ad *Notkerum Tertium* seu *Labeonem*, S. *Galli* itidem Coenobitam, qui annum 1022. supremum vitae habuit. Mihi quidem, ut ne repetam utriusque argumenta, quae *loc. cit.* in promptu sunt, vel solus *Paraphraetae* nostri *Teutonismus Otfridiano* facilior intellectu, ideoque recentior facile persuasit a *Franckii* partibus veritatem stare.

Quare miror, Editores *Notarum Schilteri* T. *suprac.* p. 90. ubi *Variantes* Cod. nostri *Lectiones* in *Psalmo* XLI. exhibentur, *Otfridi* nomen non fustulisse. Cum porro *Lambecius* L. II. p. 461. *Psalmum* I. *Diedericus* vero *von Stade* in *Specim. Lectt. antiq. Francic.* p. 30. *Psalmum* XLII. e *Cod.* nostro repraesentaverint, ne prorsus ἀσυμβολος discedam, *Psalmum* CL. omisso *Textu* latino, insertisque *Edit. Schilter.* Variantibus adscribam.

Lobit (Lobont) got chuit (chit) der propheta an sinen beiligen (heiligon) celezziſt (ze lezeſt) in sinero burc (burg) gifaminoton (kefamenoten) *Lobit* (Lobont) an dera (dero) feſti ſinero chreſte. An den heiligon skinit (skinet) danne uuio (uuico) feſti (feſte) ſin chraſt iſt. *Lobent* (Lobont) in an ſinero mahte, unde an dera menigi (dero manigi) ſinera michila (ſinero micheli) *Lobit* (Lobont) in in alla uuis. ſingendo. plasendo. chlocchendo. ſeiten sprengendo. *Lobit* (Lobont) in mit cimbon (zymbon) uuola ſklelenten (skellenten) unde guoten chblanc (chlanch) habenten. daz ſint unſera (unſere) leſſa, ſo ſi (ſie) got mit amidabti (indahtigi) lobent (lobont) *Elliu* (Alliu) geiſtlichiu natura lobe (loboe) unſeren trobtinen (truhtenen) *Diu fordriſta* (forderoſta) giſcaſt (creatura) lobe in.

Post *Psalmum* itaque L. ut supra monui, interjecta est fol. 103. *Fidei christianae Professio* mere theotisca, quae incipit: *Ib intſago mib demo tiuſeli unde allen ſinen*